

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Notificarea Sau Comunicarea Documentelor:](#)
[Transmiterea Oficială a Documentelor](#) > Greece

Notificarea sau comunicarea documentelor: transmiterea oficială a documentelor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ce înseamnă conceptul juridic de „notificare sau comunicare a actelor judiciare” în termeni practici? De ce există norme specifice privind „notificarea sau comunicarea actelor judiciare”?

În practică, „notificarea sau comunicarea actelor” înseamnă că actele în cauzele civile și comerciale trebuie să fie notificate sau comunicate părților.

Notificarea sau comunicarea actelor, astfel cum este definită prin lege, este activitatea desfășurată de autoritățile competente și de persoanele prin intermediul cărora destinatarilor li se oferă acces la conținutul documentelor care le sunt adresate. Acest lucru este important deoarece, în cazul în care, ca urmare a neîndeplinirii procedurii de notificare sau comunicare a unui act către o parte, partea nu poate fi audiată, această situație poate conduce la o cale de atac extraordinară.

Notificarea sau comunicarea actelor este guvernată de norme speciale, întrucât aceasta este o cerință necesară în procedurile contencioase, care decurge din principiul dreptului părților de a fi audiate. Aceasta înseamnă că părților trebuie să li se acorde acces la informațiile referitoare la locul și data procedurii contencioase și la faptele materiale ale cauzei.

2 Care acte judiciare trebuie notificate sau comunicate în mod oficial?

Printre actele care trebuie să fie notificate sau comunicate formal se numără cererea de chemare în judecată și întâmpinarea, cererea de anulare a unei hotărâri pronunțate în lipsă (și motivele suplimentare), apelul (și motivele suplimentare), recursul (și motivele suplimentare), cererea de revizuire a unei hotărâri judecătorești (și motivele suplimentare), cererea de terță opoziție (și motivele suplimentare), cererea de exercitare a dreptului la opoziție împotriva actelor judiciare și extrajudiciare (și motivele suplimentare), intervenția principală sau accesorie, notificarea unui proces și citarea părților terțe, cererea de adoptare, revocare sau modificare a unor măsuri provizorii, cererea de acordare sau revocare a unei ordonanțe președințiale și consemnarea amânării dacă partea chemată în judecată nu se înfățișează la un termen de judecată, cererea de protecție judiciară în cadrul unei proceduri necontencioase și revocarea ori modificarea unei hotărâri judecătorești, citațiile de a se înfățișa la o ședință de judecată sau de a primi o declarație dată sub jurământ, precum și toate hotărârile judecătorești (definitive și nedefinitive).

3 Cine este responsabil de notificarea sau comunicarea unui act judiciar?

Notificarea sau comunicarea este responsabilitatea părții într-o cauză, în urma unui ordin scris emis, în baza

actului care trebuie să fie notificat sau comunicat, fie de către partea respectivă sau de către reprezentantul acesteia, fie, la cererea părții respective, de către judecătorul competent sau, în cazul unui complet de judecată, de către judecătorul care prezidează completul [articolul 123 din Codul de procedură civilă (CPC)]. Actele sunt notificate sau comunicate de către un executor judecătoresc numit de instanța din regiunea în care destinatarul își are locul de reședință sau de ședere la momentul notificării sau comunicării [articolul 122 alineatul (1) din CPC]. În cazul în care notificarea sau comunicarea actelor se realizează sub responsabilitatea instanței, notificarea sau comunicarea poate fi efectuată, de asemenea, de către un executor judecătoresc în materie penală stabilit în regiunea în cauză sau de către un ofițer din cadrul Poliției Elene, un agent al Gărzii forestiere sau de către secretarul municipal [articolul 122 alineatele (2) și (3) din CPC]. În plus, în cadrul procedurilor pentru măsuri provizorii, locul și ora audierii sunt anunțate prin notificarea sau comunicarea unui act eliberat de grefa instanței indicând locul, data și ora audierii sau prin invitație din partea grefei instanței prin telegraf sau telefon. Judecătorul poate dispune, de asemenea, ca o copie a cererii să fie notificată sau comunicată împreună cu citațiile [articolul 686 alineatul (4) din CPC].

4 Informații legate de adresa destinatarului

4.1 Autoritatea solicitată din acest stat membru încearcă, din proprie inițiativă, să determine locul în care se găsește destinatarul actelor judiciare care trebuie notificate sau comunicate? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

În măsura în care este posibil, da.

4.2 În acest stat membru, autoritățile judiciare străine și/sau părțile la procedurile judiciare au acces la registre sau servicii care să le permită să afle adresa actuală a persoanei în cauză? Dacă da, ce registre sau servicii sunt disponibile și ce procedură trebuie urmată? Ce taxă, dacă este cazul, trebuie plătită?

Nu, nu au acces direct.

Toți rezidenții de pe teritoriul Greciei sunt înregistrați în baza de date a fiecărei municipalități prin intermediul oficiilor de registru competente. Cu toate acestea, baza de date națională unică include numai cetățenii adulți care sunt înregistrați pe baza cărții lor de identitate/pașaportului și este actualizată, după caz, de către municipalitățile din Grecia.

Aceasta este accesibilă cetățenilor (în mod gratuit) numai prin intermediul anuarelor telefonice publice.

Se creează și se completează un registru național al cetățenilor, care va permite identificarea persoanelor.

4.3 Ce tip de asistență pentru informațiile legate de adresa destinatarului din alte state membre oferă autoritățile acestui stat membru în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Agenția de primire competentă caută adresele prin scrisoare adresată altor agenții naționale.

5 În practică, care este modalitatea obișnuită de notificare sau comunicare a actului judiciar? Există metode alternative la care se poate recurge (altele decât notificările sau comunicările indirecte menționate la punctul 7 de mai jos)?

Metoda actuală utilizată pentru notificarea sau comunicarea actelor este livrarea actului în cauză în mâinile destinatarului [articolul 127 alineatul (1) din CPC], indiferent de locul în care se află acesta (articolul 124 din CPC). Cu toate acestea, în cazul în care destinatarul are un loc de reședință, un magazin, birou sau atelier în locul în care trebuie să se efectueze notificarea sau comunicarea actului, singur sau împreună cu o altă

persoană, ori în cazul în care lucrează ca salariat, lucrător sau angajat în aceste locuri, actul nu poate fi notificat sau comunicat într-un alt loc fără consimțământul acestuia [articolul 124 alineatul (2) din CPC]. În ceea ce privește alte metode alternative care pot fi utilizate, este posibil ca, prin intermediul unor decrete emise la propunerea ministrului justiției, să se realizeze notificarea sau comunicarea actelor și prin poștă, telegraf sau telefon, precum și să se precizeze modul în care notificarea sau comunicarea urmează să fie efectuată sau certificată [articolul 122 alineatul (4) din CPC].

6 Este permisă, în cadrul unei proceduri civile, notificarea sau comunicarea pe cale electronică a actelor (notificarea sau comunicarea actelor judiciare sau extrajudiciare prin mijloace de comunicare electronică la distanță, de exemplu, prin e-mail, prin aplicații internet securizate, prin fax, prin SMS etc.)? Dacă da, pentru ce categorii de proceduri este prevăzută această metodă? Există restricții în ceea ce privește disponibilitatea/accesul la această metodă de notificare sau comunicare a actelor judiciare în funcție de destinatar (practician în domeniul dreptului, persoană juridică, societate comercială sau un alt actor economic etc.)?

Actele judiciare pot fi notificate sau comunicate, de asemenea, prin mijloace electronice, cu condiția ca acestea să fie semnate electronic.

Un act judiciar care este notificat sau comunicat prin mijloace electronice este considerat notificat sau comunicat dacă expeditorul a primit dovada electronică de primire din partea destinatarului, care trebuie să conțină o semnătură electronică avansată și care va constitui un raport de notificare sau comunicare [articolul 122 alineatul (5) din CPC].

Articolul 122A din CPC

1. Un act poate fi în egală măsură notificat sau comunicat prin mijloace electronice de către un executor judecătoresc certificat, desemnat pe lângă instanța din regiunea în care persoana fizică sau juridică căreia îi este adresat actul își are locul de reședință sau de ședere ori sediul social în momentul notificării sau comunicării.
2. Actele de procedură pot fi notificate sau comunicate, în conformitate cu alineatul (1), și prin mijloace electronice, cu condiția să poarte o semnătură electronică calificată în conformitate cu articolul 2 alineatul (20) din Legea nr. 4727/2020 (Monitorul Oficial, seria I, nr. 184). Se consideră că notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice a avut loc numai în cazul în care executorul judecătoresc a primit dovada electronică de primire a actului purtând semnătura electronică calificată a destinatarului, în conformitate cu articolul 2 alineatul (20) din Legea nr. 4727/2020. Dovada de primire electronică trebuie inclusă în raportul de notificare sau comunicare întocmit de executorul judecătoresc în conformitate cu articolul 139 din CPC; în caz contrar notificarea sau comunicarea fiind nulă și neavenită. Se consideră că notificarea sau comunicarea nu a avut loc în cazul în care dovada electronică de primire nu este primită de executorul judecătoresc în termen de 24 de ore de la expediere. În cazul în care notificarea sau comunicarea electronică nu are loc, notificarea sau comunicarea se efectuează prin mijloace fizice, astfel cum se prevede la articolul 122 și următoarele.
3. Sub rezerva alineatului (4), o persoană fizică sau, în cazul unei persoane juridice, reprezentantul său legal, care dorește să trimită sau să primească documente prin mijloace electronice, trebuie să declare o singură adresă de e-mail la Centrul Național de Notificare (CNN) menționat la articolul 17 din Legea nr. 4704/2020 (Monitorul Oficial, seria I, nr. 133). În cazul în care destinatarul locuiește sau, în cazul unei persoane juridice, își are sediul social în străinătate, declarația trebuie depusă la CNN.
4. Notificarea sau comunicarea prin mijloace electronice, astfel cum este definită la alineatele (1)-(3), adresată statului, unei instituții de credit, unei instituții de plată, unei instituții emitente de monedă electronică sau unei societăți de asigurări se efectuează la agenția descentralizată relevantă sau la sucursala centrală a regiunii în care își are sediul executorul judecătoresc în momentul notificării sau comunicării. În cazul în care nu există o agenție descentralizată competentă sau o sucursală centrală a regiunii, notificarea sau comunicarea se

efectuează la sediul central al entităților menționate în prima teză. În acest scop, reprezentanții legali ai persoanelor juridice sunt obligați să furnizeze CNN adresa lor de e-mail, împreună cu numele reprezentantului, al agentului sau al angajatului autorizat să primească actul notificat sau comunicat pe cale electronică.

6. O adresă de e-mail înregistrată este înlocuită sau eliminată în conformitate cu articolul 17 din Legea nr. 4704/2020.

7. Notificarea sau comunicarea către un avocat autorizat, în conformitate cu articolul 143 alineatul (1) și alineatul (3), se poate efectua, de asemenea, la adresa de e-mail cuprinsă într-un act de procedură, în conformitate cu articolul 119 alineatul (1) din CPC.

8. În cazul notificărilor sau comunicărilor electronice, termenele procedurale se prelungesc cu o zi.

9. Condițiile pentru crearea și realizarea cererii electronice de notificare sau comunicare a actelor prin mijloace electronice sunt stabilite prin decizie comună a ministrului justiției și a ministrului guvernancei digitale.

6.1 Ce tip de notificare sau comunicare pe cale electronică în sensul articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor este disponibilă în acest stat membru în care notificarea sau comunicarea trebuie efectuată direct către o persoană a cărei adresă cunoscută pentru notificare sau comunicare se află într-un alt stat membru?

Grecia își rezervă dreptul de a răspunde la întrebare în termenele prevăzute în Regulamentul (UE) 2020/1784.

6.2 A specificat acest stat membru, în conformitate cu articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, condiții suplimentare în care va accepta notificarea sau comunicarea electronică prin e-mail menționată la articolul 19 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor

Opțiunea de mai sus pentru notificarea sau comunicarea actelor judiciare prin mijloace electronice depinde de emiterea unui decret prezidențial la propunerea ministrului justiției, care va stabili cerințele mai specifice care trebuie îndeplinite.

7 Notificări sau comunicări „indirecte”

7.1 Permite legislația acestui stat membru utilizarea altor metode de notificare sau comunicare în cazul în care nu a fost posibilă notificarea sau comunicarea actelor către destinatar (de exemplu, notificarea la adresa personală, la executorul judecătoresc, prin intermediul serviciilor de curierat sau prin afișare)?

În cazul în care destinatarul nu este la locul său de reședință, actul va fi livrat uneia dintre celelalte persoane care locuiesc cu acesta, cu condiția ca aceasta să fie conștientă de acțiunile sale și să nu fie parte adversă în cauza respectivă [articolul 128 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care niciuna dintre persoanele menționate la alineatul (1) nu se află la locul de reședință:

1. actul trebuie să fie afișat pe ușa locului de reședință, în prezența unui martor;
2. cel mai târziu în ziua lucrătoare următoare datei afișării, o copie a actului, eliberată în mod gratuit, trebuie să fie livrată în mâinile șefului secției de poliție din regiunea în care se află locul de reședință sau, în absența acestuia, ofițerului sau ofițerului adjunct responsabil sau agentului de pază al secției de poliție. În toate aceste cazuri, livrarea trebuie să fie dovedită de o confirmare de primire întocmită gratuit în cadrul raportului de notificare sau comunicare;
3. cel mai târziu în următoarea zi lucrătoare, executorul judecătoresc trebuie să trimită prin poștă destinatarului o înștiințare scrisă indicând tipul de act notificat sau comunicat, adresa de reședință la care actul a fost afișat pe ușă, data afișării, autoritatea căreia i-a fost livrată o copie și data livrării. Certificarea că înștiințarea a fost trimisă prin poștă trebuie să fie întocmită și semnată în mod gratuit în cadrul raportului de notificare sau comunicare de către executorul judecătoresc. Certificarea trebuie să indice

oficiul poștal de unde a fost trimisă înștiințarea, precum și angajatul care a primit-o, iar angajatul respectiv trebuie să confirme certificarea [articolul 128 alineatul (4) din CPC].

În cazul în care persoana care face obiectul notificării sau comunicării nu se află la magazin, birou sau atelier, actul poate fi livrat în mâinile administratorului magazinului, biroului sau atelierului sau unuia dintre parteneri, asociați, salariați sau angajați, cu condiția ca aceștia să fie conștienți de acțiunile lor și să nu fie părți adverse în cauza respectivă în raport cu persoana care face obiectul notificării sau comunicării [articolul 129 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care niciuna dintre persoanele menționate la alineatul (1) nu este prezentă la magazin, birou sau atelier, se aplică dispozițiile articolului 128 alineatul (4) din CPC [articolul 129 alineatul (2) din CPC].

În cazul în care destinatarul sau persoanele menționate la articolele 128 și 129 refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului sau să semneze raportul de notificare sau comunicare sau în cazul în care nu pot să-l semneze, funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea afișează actul pe ușa locului de reședință ori a biroului, magazinului sau atelierului, în prezența unui martor [articolul 130 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care destinatarul nu are un loc de reședință, birou, magazin sau atelier și fie refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului fie nu poate ori refuză să semneze raportul de notificare sau comunicare, iar refuzul sau incapacitatea acestuia este confirmată de un martor adus în acest scop de către funcționarul care efectuează notificarea sau comunicarea, raportul se livrează în mâinile persoanelor menționate la articolul 128 alineatul (4) litera (b) [articolul 130 alineatul (2) din CPC].

În cazul în care persoana care face obiectul notificării sau comunicării este spitalizată sau se află în închisoare și nu este posibil să se comunice cu aceasta, acest lucru trebuie confirmat de administratorul spitalului sau de directorul penitenciarului și consemnat în raportul de notificare sau comunicare, iar actul poate fi notificat sau comunicat administratorului spitalului sau directorului penitenciarului, care trebuie să livreze actul în mâinile persoanei care face obiectul notificării sau comunicării (articolul 131 din CCP).

În cazul în care destinatarul lucrează la bordul unei nave comerciale care se află într-un port elen și este absent sau refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului sau refuză ori nu poate să semneze raportul, actul va fi notificat sau comunicat comandantului navei sau secundului și, în cazul în care aceștia, de asemenea, sunt absenți sau refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului, actul va fi notificat șefului autorității portuare, care are obligația de a înștiința destinatarul [articolul 132 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care persoana căreia trebuie să i notifice sau comunice actul lucrează la bordul unei nave comerciale care nu se află într-un port elen, actul va fi notificat sau comunicat la locul său de reședință, în conformitate cu articolul 128 și, în cazul în care aceasta nu are un loc de reședință, actul va fi notificat sau comunicat în conformitate cu dispozițiile privind notificarea sau comunicarea actelor către persoanele cu adresă necunoscută. În orice caz, actul va fi notificat sau comunicat la biroul armatorului în Grecia sau, în caz contrar, la biroul agentului navei într-un port elen, dacă este cazul [articolul 132 alineatul (2) din CPC].

Pentru persoanele din oricare dintre următoarele categorii care sunt în activitate, în cazul în care este imposibilă notificarea sau comunicarea unui act către acestea sau rudele sau angajații acestora care locuiesc la aceeași adresă, documentul va fi notificat sau comunicat în conformitate cu articolul 128 alineatele (3) și (4) și, în ceea ce privește:

1. persoanele care fac parte în general din armata elenă, actul va fi notificat sau comunicat comandantului unității sau secției ori serviciului de care aparține destinatarul. În cazul în care unitatea sau secția ori serviciul este necunoscut, actul va fi notificat sau comunicat șefului forțelor armate relevante;
2. ofițerii, ofițerii adjuncți și marinarii din cadrul marinei elene, actul va fi notificat sau comunicat șefului Statului-Major al Marinei;
3. ofițerii, subofițerii și personalul din cadrul forțelor aeriene elene, actul va fi notificat sau comunicat șefului Statului-Major al Forțelor Aeriene;
4. ofițerii și subofițerii Poliției Elene și ai Pazei de Coastă, precum și personalul din poliție și din paza de coastă, documentul va fi notificat sau comunicat șefului serviciului lor;
5. personalul aferent farurilor, stațiilor de balize și semnale, actul va fi comunicat șefului autorității portuare din regiunea în care aceștia își îndeplinesc atribuțiile [articolul 133 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care persoana căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul locuiește sau își are sediul social în

străinătate, actul va fi notificat sau comunicat procurorului instanței pe rolul căreia se află cauza sau al instanței care urmează să fie sesizată cu judecarea cauzei ori instanței care a pronunțat hotărârea ce trebuie să fie notificată sau comunicată și, pentru cauzele aduse în fața instanței pentru cererile cu valoare redusă, procurorului instanței de prim grad de jurisdicție din regiunea respectivă. Toate actele referitoare la executare vor fi notificate sau comunicate procurorului instanței de prim grad de jurisdicție în regiunea în care are loc executarea și toate actele extrajudiciare vor fi notificate sau comunicate procurorului de la ultimul loc de reședință sau ultima adresă cunoscută în străinătate și, în lipsa unui loc de reședință sau a unei adrese cunoscute în străinătate, actul va fi notificat sau comunicat procurorului instanței de prim grad de jurisdicție din capitală [articolul 132 alineatul (1) din CPC]. La primirea actului, procurorul trebuie, fără întârziere nejustificată, să-l trimită ministrului afacerilor externe, acesta având obligația de a-l transmite destinatarului [articolul 134 alineatul (3) din CPC].

În cazul în care nu se cunoaște locul unde se află persoana căreia trebuie să i se notifice sau comunice actul sau adresa exactă a acesteia, se aplică dispozițiile articolului 134 alineatul (1). În același timp, un rezumat al actului de procedură notificat trebuie publicat în două cotidiane, dintre care unul trebuie publicat la Atena, iar celălalt la sediul instanței, fie la Atena, conform instrucțiunilor procurorului căruia îi este notificat sau comunicat actul. Rezumatul este întocmit și semnat de către executorul judecătoresc și trebuie să indice numele complet al părților în cauză, tipul de act procedural notificat sau comunicat, cererea relevantă și, în cazul hotărârilor judecătorești, dispozitivul acestora, instanța pe rolul căreia se află cauza sau care urmează să fie sesizată cu judecarea cauzei sau funcționarul care trebuie să pună în executare hotărârea și, în cazul în care destinatarul este citat să se înfățișeze în fața instanței sau să efectueze un anumit act, trebuie să fie indicate locul și ora înfățișării și tipul de act vizat [articolul 135 alineatul (1) din CPC]. Dispozițiile de mai sus se aplică, de asemenea, în cazul în care Ministerul Afacerilor Externe confirmă că este imposibilă trimiterea unui act către o persoană care locuiește sau își are sediul social în străinătate [articolul 135 alineatul (3) din CPC].

În cazul în care birourile sau magazinele menționate la articolul 128 alineatul (4) litera (b) și la articolele 131, 132 și 133 sunt închise sau autoritățile ori persoanele menționate la articolele respective refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului sau să semneze raportul de notificare sau comunicare, executorul judecătoresc întocmește un raport relevant și livrează actul procurorului instanței de prim grad de jurisdicție în regiunea în care se află locul de notificare sau comunicare, iar procurorul trebuie ulterior să trimită actul persoanei care a refuzat să accepte notificarea sau comunicarea sau să semneze raportul.

7.2 În cazul în care se aplică alte metode, în ce moment se consideră că au fost notificate sau comunicate actele?

În cazul în care modalitatea de notificare sau comunicare menționată la punctul 7.1 a fost utilizată pentru o persoană care este spitalizată sau se află în închisoare ori pentru o persoană activă în forțele armate sau navale ori o persoană care are reședința în străinătate, actul în cauză va fi considerat notificat sau comunicat imediat ce acesta este livrat autorităților sau persoanelor menționate la punctul de mai sus, indiferent de momentul în care a fost trimis și primit [articolul 136 alineatul (1) din CPC].

În cazul în care modalitatea de notificare sau comunicare menționată la punctul 7.1 a fost utilizată pentru o persoană care nu a fost găsită la locul său de reședință, cu condiția să nu fi fost găsită, de asemenea, nicio altă rudă adultă cu reședința la adresa respectivă, actul în cauză va fi considerat notificat sau comunicat imediat ce acesta este afișat pe ușa locului de reședință al destinatarului, cu condiția ca toate cerințele stabilite la punctul 7.1 cu privire la modalitatea de notificare sau comunicare să fie respectate (și anume notificarea sau comunicarea actului în mâinile șefului secției de poliție și expedierea prin poștă a unei înștiințări scrise relevante).

7.3 În cazul în care o altă metodă de notificare sau comunicare este depunerea actelor judiciare într-un anumit loc (de exemplu, la un oficiu poștal), cum este informat destinatarul cu privire la faptul că actele au fost depuse în acest mod?

Grecia nu a introdus niciodată depunerea actelor la un oficiu poștal ca metodă alternativă (indirectă) de notificare sau comunicare. Astfel cum se menționează la punctul 7.1, în cazul în care a fost utilizată modalitatea de notificare sau comunicare prevăzută pentru o persoană care nu a fost găsită la locul său de reședință, cu condiția să nu fi fost găsită, de asemenea, nicio rudă adultă cu reședința la adresa respectivă, după afișarea actului în cauză pe ușa locului de reședință al destinatarului și livrarea unei copii a acestuia în mâinile șefului

secției de poliție, o înștiințare scrisă este trimisă prin poștă destinatarului, indicând tipul de act notificat sau comunicat, adresa reședinței unde actul a fost afișat pe ușă, data afișării, autoritatea a căreia i-a fost livrat actul și data livrării.

7.4 În cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actelor, care sunt consecințele? Se consideră că actele au fost efectiv notificate sau comunicate dacă refuzul nu era legitim?

Astfel cum se menționează la punctul 7.1, în cazul în care destinatarul refuză să accepte notificarea sau comunicarea actului în cauză ori să semneze raportul de notificare sau comunicare, funcționarul care efectuează notificarea afișează actul pe ușa locului de reședință ori a biroului, magazinului sau atelierului, în prezența unui martor. După afișarea actului pe ușă, acesta va fi considerat notificat sau comunicat.

8 Servicii de curierat din străinătate (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor)

8.1 În cazul în care serviciul de curierat livrează un act trimis din străinătate către un destinatar din acest stat membru, într-o situație în care este necesară o confirmare de primire (articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), serviciul de curierat livrează actul doar destinatarului în persoană sau poate, în conformitate cu normele naționale în materie de livrări poștale, să livreze actul și unei alte persoane de la aceeași adresă?

În acest caz, serviciul poștal va livra actul numai destinatarului în persoană.

8.2 În conformitate cu normele în materie de livrări poștale din acest stat membru, cum se poate efectua notificarea sau comunicarea actelor din străinătate, în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor, dacă la adresa de livrare nu a fost găsit nici destinatarul, nici o altă persoană abilitată să primească livrarea (dacă este posibil, în temeiul normelor naționale în materie de livrări poștale - a se vedea mai sus)?

În acest caz, serviciul poștal va notifica în scris destinatarului absent faptul că actul va rămâne la oficiul poștal pentru o anumită perioadă de timp în cursul căreia acesta îl poate colecta.

8.3 Oficiul poștal prevede o anumită perioadă de timp pentru ridicarea actelor înainte de a le trimite înapoi cu mențiunea nelivrat? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod este informat destinatarul că are corespondență de ridicat de la oficiul poștal?

A se vedea punctul 8.2.

9 Există vreo dovadă scrisă din care să reiasă că actul judiciar a fost comunicat sau notificat?

Executorul judecătoresc întocmește un raport, care trebuie să conțină (a) dispoziția de notificare sau comunicare, (b) o indicare clară a actului notificat sau comunicat și identificarea persoanelor în cauză, (c) data și ora notificării sau comunicării, (d) persoana căreia i-a fost notificat sau comunicat actul și modalitatea de notificare sau comunicare în cazul absenței sau refuzului destinatarului sau al persoanelor menționate la articolele 128-135 și la articolul 138 [articolul 139 alineatul (1) din CPC].

Raportul trebuie să fie semnat de executorul judecătoresc și de persoana care primește documentul sau, în cazul în care persoana respectivă refuză să semneze sau nu poate semna, de martorul angajat în acest scop [articolul 139 alineatul (2) din CPC].

Executorul judecătoresc trebuie să menționeze ora și data notificării sau comunicării pe document și să îl semneze. Această mențiune constituie o dovadă în scopul notificării sau comunicării. În cazul în care există neconcordanțe între raportul de notificare sau comunicare și mențiunea respectivă, raportul prevalează [articolul

139 alineatul (3) din CPC].

Raportul menționat la articolul 139 este redactat în două exemplare. O copie este înmânată persoanei care a dispus notificarea sau comunicarea, iar cealaltă, pentru care nu se percepe nicio taxă de timbru, este păstrată de funcționarul în funcție. O scurtă notă cu privire la notificare sau comunicare se înscrie într-un registru special menținut de către funcționarul care a efectuat notificarea sau comunicarea [articolul 140 alineatul (1) din CPC].

Executorul judecătoresc trebuie, la cerere, să furnizeze copii ale actelor originale păstrate în evidența sa persoanei care a dispus notificarea sau comunicarea și destinatarului, precum și oricărei alte persoane care prezintă un interes legitim, cu condiția să se fi acordat o aprobare în acest sens, printr-o notă emisă la cerere, de către președintele instanței de prim grad de jurisdicție din regiunea în care a avut loc notificarea sau comunicarea [articolul 140 alineatul (2) din CPC].

10 Ce se întâmplă în situația în care destinatarul nu primește actul sau în situația în care notificarea sau comunicarea este efectuată cu încălcarea legii (de exemplu, actul este notificat sau comunicat unei persoane terțe)? În aceste condiții se poate totuși considera valabilă notificarea sau comunicarea actului (de exemplu, se pot remedia încălcările legii) sau trebuie să se facă un nou demers de notificare sau comunicare a actului?

În cazul în care o parte într-o cauză nu a fost în măsură să respecte un termen din motive de forță majoră sau din cauza unor fraude săvârșite de persoana care a formulat opoziția (de exemplu, notificare sau comunicare nevalidă de către executorul judecătoresc sau neîndeplinirea intenționată de către persoana care a primit documentul a obligației de a notifica partea într-o cauză), aceasta are dreptul să solicite restabilirea statu-quo-ului inițial [articolul 152 alineatul (1) din CPC] în termen de 30 de zile de la data la care a fost invocat obstacolul care a constituit forța majoră sau de la data la care aceasta a fost informată cu privire la fraudă săvârșită de persoana care a formulat opoziția (articolul 153 din CPC).

În cazul în care o persoană împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre în lipsă nu a fost citată deloc sau nu a fost citată în mod legal sau în termenul stabilit, aceasta are dreptul de a solicita anularea hotărârii pronunțate în lipsă în termen de 15 zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii, în cazul în care aceasta își are reședința în Grecia, sau în termen de 60 de zile de la ultima publicare a rezumatului raportului de notificare sau comunicare a hotărârii în temeiul articolului 135 alineatul (1), în cazul în care adresa acesteia nu este cunoscută sau aceasta locuiește în străinătate [articolul 501 și articolul 503 alineatele (1) și (2) din CPC].

În cazul în care o parte într-o cauză a citat persoana care a formulat opoziția declarând că aceasta din urmă are adresa necunoscută, în pofida faptului că avea cunoștința de adresa sa și în cazul în care partea care a formulat opoziția a pierdut procesul, în totalitate sau în parte, partea care a formulat opoziția are dreptul să depună o cerere de revizuire a hotărârii pronunțate în termen de 60 de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii atacate, în cazul în care își are reședința în Grecia, sau în termen de 120 de zile de la data notificării sau comunicării hotărârii atacate, în cazul în care are adresa necunoscută sau locuiește în străinătate, sau, în cazul în care hotărârea nu a fost notificată sau comunicată deloc, în termen de trei ani de la publicarea hotărârii atacate, cu condiția ca aceasta să fie definitivă și irevocabilă, în caz contrar, de la data la care hotărârea a rămas definitivă [articolul 538, articolul 544 alineatul (9) și articolul 545 alineatele (1), (2), (3), (5) din CPC].

11 În cazul în care destinatarul refuză să accepte un act din cauza limbii utilizate (articolul 12 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor), iar instanța sau autoritatea sesizată în cauză decide, în urma verificării, că refuzul nu a fost justificat, există o cale de atac specifică pentru a contesta decizia respectivă?

A se vedea punctul 10 alineatul (2) în cazul unei hotărâri pronunțate în lipsă. În cazul în care destinatarul se înfățișează (în susținerea motivului de refuz), nu se poate solicita anularea unei hotărâri pronunțate în lipsă. Cu

toate acestea, se poate introduce o cale de atac.

12 Trebuie să se plătească pentru notificarea sau comunicarea unui act și, dacă da, care este suma? Există o diferență între situația în care actul urmează să fie notificat sau comunicat în temeiul dreptului intern și situația în care cererea de notificare sau de comunicare provine dintr-un alt stat membru? A se vedea, de asemenea, notificarea în temeiul articolului 15 din Regulamentul privind notificarea sau comunicarea actelor referitoare la notificarea sau comunicarea unui act dintr-un alt stat membru

Cheltuielile aferente notificării sau comunicării se plătesc în avans de către persoana care dispune notificarea sau comunicarea [articolul 173 alineatele (1) și (3) din CPC].

Partea căzută în pretenții va fi, de asemenea, obligată să plătească aceste cheltuieli [articolul 176 și articolul 189 alineatul (1) din CPC]. Suma plătită depinde de modalitatea și de tipul de notificare sau comunicare utilizat. Cheltuielile minime aferente notificării sau comunicării se ridică la 35,00 EUR în cazul în care actul în cauză este notificat sau comunicat unei persoane care își are locul de reședință sau de ședere în zona în care executorul judecătoresc își are biroul.

■ Ultima actualizare: 07/07/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.